

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit à Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst à Din 3.—, večji inserati petit vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vratajo.

UREDNISTVO IN UPRAVNISTVO

LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5.

Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

PODRUZNICE:

MARIBOR, Grajski trg št. 8 — CELJE, Kocenova ulica 12. — Tel. 190. NOVO MESTO, Ljubljanska c. tel. št. 26. JESENICE, Ob kolodvoru 101. — — —

Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

KAKO POMAGATI BREZPOSELNIM Važni sklepi konference predsednikov in šefov borz dela — Stališče delavstva

Ljubljana, 20. januarja.

Na konferenci predsednikov in šefov borz dela, ki se je vršila v prostorih Centralnega odbora za posredovanje dela dne 12. in 13. januarja so bili sprejeti sledeči sklepi:

Konferenca smatra, da obstoječi sistem organizacije službe posredovanja dela na široki samoupravni podlagi najbolj odgovarja prilikam in potrebam v državi. Zato je potrebno to samoupravo, vzporedno z konsolidacijo organizacije službe še krepitev v Širiti.

Konferenca je mnenja, da je glavna naloga službe posredovanja dela organizacija posredovanja dela in stoji na stališču da morajo borze dela v prvi vrsti razviti to panogo svojega delovanja.

Po statističnih podatkih SUZD se je število brezposelnih stalno, posebno leta 1931 silno večalo. Konferenca je mnenja, da sredstva, ki se zbirajo za borze dela na podlagi čl. 110. finančnega zakona za l. 1922/23 in naredbe ministrja socialne politike Br. 10.810 iz l. 1922 izdaleka ne zadostajo za uspešno podpiranje nezaposlenih. Zneski, ki se po teh predpisih zbirajo in ki znašajo povprečno 18 milij. dinarjev, bi zadostali komaj za podpiranje brezposelnih v normalnih razmerah. V današnji krizi je nujno potrebno, da se delavcem zasigura stalna redna podpora. Gledo na to in na nevarnost, da se bodo v bodočem letu radi silne gospodarske krize prispevki za borze dela zmanjšali, je nujno potrebno, da se povpraša odstotek prispevka za borze dela na dvojno sedanjem višino.

Konferenca je mnenja, da so zbrane rezerve borz dela nezadostne za uspešno borbo proti brezposelnosti. Zato jih je treba porabiti za zidanje in vzdrževanje azilov in delavskih kuhinj, ki naj se ustavne v večjih industrijskih centrih, predvsem za one brezposelne delavce, ki nimajo družine in so brez stanovanja. Uporabi rezervna sredstva borz dela za druge namene znači onemogočenje vsake uspešne akcije za prehrano in preskrbo brezposelnega delavstva.

Konferenca smatra, da je potrebno, da javne borze dela še nadalje izdajajo brezposelne podpore vsakemu brezposelnemu delavcu, ki je do podpore upravičen, ne glede na to, kje je bil delavec zavarovan. Pojavitev podpor naj se kot brezkonstruktivna ukine.

Konferenca stoji na stališču, da morajo poleg delavcev in delodajalcev v fonde za brezposelne prispetati tudi država, banovina in občine. Dotacija države mora znašati najmanj toliko, kolikor znaša prispevek delodajalcev in delavcev v dotednjem letu. Ta dotacija naj bi se v prvi vrsti uporabila za zidanje delavskih domov, s čimer bi se obenem podprla gradbenina delavnosti v državi. Uporabile naj bi se dotacije države, banovin in občin v smislu predpisov službe posredovanja dela preko javnih borz dela.

Boljša preskrba sezonskih delavcev je nujno potrebna. Zato je konferenca mnenja, da je treba podpirati sezonske delavce, pozimi pa po pretekli 3 mesecu, ko je delavec prenehel delati. Do izredne podpore pa naj bi imeli sezonski delavci enako pravico, kakor ostali delavci.

Posredovanje dela za poljedelske delavce naj bi se po mnenju konference osredotočilo v borzah dela v Murski Soboti in Novem Sadu. Enako je potrebno da se organizira posredovanje dela za pomorske delavce.

Konferenca smatra dalje, da je potrebno, da tudi vse privatne posredovalnice v državi sodelujejo pri obstoječi organizaciji posredovanja dela.

Konferenca je mnenja, da je treba revizirati vsa izdana dovoljenja z zaposlitve inozemskega delavcev in to ona za kraješki, kakor tudi za nedoločen čas. Obenem se mora izvršiti ocenitev vseh delodajalcev, ki zaposlujejo inozemske delavce.

Za one naše delavce, ki so zaposleni v inozemstvu, je potrebno, da se sklenejo z

državami, v katerih so zaposleni, tozadvene konvencije.

Končno smatra konferenca, da je potrebno, da se Centralni odbor za posredovanje dela razširi na ta način, da sodelujejo v njem strokovnjaki in predstavniki delavstva in poslodavcev. Obenem je potrebno, da se organizira v tem uradu statistična služba, ki bo omogočala publikacijo službenega glasila o posredovanju dela.

Kaj pravi delavstvo

Predstavniki delavstva na anketi o brezposelnosti osvajajo v načelu predlogje ekspertov borz dela, posebno one, ki govorijo o povečevanju pomoći brezposelnim delavcem in izpopolnitvi samouprave borz dela.

Predstavniki delavstva stoje na stališču, da morajo v fond za brezposelne prispetati ne samo država, ampak tudi banke uprave in občine in da se s temi določnjami ne more reševati vprašanje povečanja gradbenine delavnosti in grajenja stanovanj, temveč da se morajo ta sredstva uporabiti za neposredno podpiranje brezposelnih delavcev. Za izvrševanje produktivnih del in za reševanje vprašanja stanovanj se morajo zbrati mnogo večja sredstva.

V pogledu sezonskih delavcev so delav-

ski predstavniki mnenja, da je potrebno zbirati za njih poseben fond v obliki prisilne štednje, iz katerega bi dobivali brezposelne podpore v času redne, vsakotetne brezposelnosti.

Vprašanje nameščencev borz dela smatrajo predstavniki delavstva za zelo važno. Revidirati se morajo sedanji predpisi o uradništvu v tem smislu, da se omogodi nastavitev ljudi, ki imajo stvarno kvalifikacijo. Nujno potrebna je tudi vpostaitev srednješolske borze dela.

Predstavniki delavstva zahtevajo, da se za omiljenje brezposelnosti ukrepe sledede:

Zabraniti se mora vsako prekoračenje zakonita dočasnega delovnega časa; olajševati izseljevanje delavcev; preprečiti, da se zaposlujejo upokojeni javnih ustanov v tem ustanovah v obliki honorarnih nameščencev ali dnevničarjev in sploh zbraniti vsako dvojno zaposlenje; podaljšati potreben osnovno izobrazbo na šest let in regulirati vajeniško vprašanje.

Predstavniki delavstva izrecno poudarjajo potrebo sistematične gospodarske politike in ozdravljenja finančnih javnih ustanov. V tem pravcu je potrebno predvsem, da se ukinе žitni zakon, ker je socialno nepravičen, ekonomsko nezdrav in finančno nevzdržljiv. Iz budžetov javnih ustanov se morajo črtati vsi neproduktivni iz-

datki. Izločenje kreditov za investicije iz teh budžetov smatrajo predstavniki delavstva za najopasnejše, ker bi to brezposelnost samo neposredno in katastrofalno povečalo.

Delavski predstavniki zahtevajo, da se vzpostavi v svrhu izvedbe aktivne gospodarske politike gospodarski svet, v katerem naj bi bili zastopani tudi delavski predstavniki.

Brezposelnost v dravski banovini

Kako velika je brezposelnost v Sloveniji, je pač najbolj razvidno iz statistike, ki jo vodi borza dela v Ljubljani z ekspozitura mi v Mariboru, Celju in Murski Soboti. Seveda ta statistika ne da niti približno točne slike pravega stanja brezposelnosti v Sloveniji, gotovo pa je, da je danes brez kruha in zasluga v vsej dravski banovini najmanj 35.000 ljudi. To je gotovo ogromno število, zlasti če upoštevamo število prebivalstva dravske banovine.

Po zadnjem statistiku je v Ljubljani pri borzi dela prijavljenih 2087 brezposelnih, in sicer 1232 moških in 855 žensk. Gotovo pa je, da je v Ljubljani najmanj 4000 brezposelnih, kajti mnogo se jih ne prijava, mnogo jih ne ve za urad, drugi se pa naravnost ženirajo lokalno, ki gotovo ni primeren za prizore brez posla.

V Mariboru je 1133 brezposelnih, od teh 248 moških in 185 žensk, v Celju 850 brezposelnih, od teh 624 moških in 226 žensk, v Murski Soboti pa 136, od teh 125 moških in 11 žensk. Seveda velja statistika za Mursko Soboto v glavnem za kvalificirano delavstvo, kajti v Prekmurju je več tisoč sezonskih in poljskih delavcev brez posla.

Odgovor Amerike: NE!

Amerika odklanja podaljšanje Hoovrovega moratorija in sporocja, da Evropa pri reševanju reparacijskega problema ne sme računati na sodelovanje Amerike

Pariz, 20. jan. Odklonitev podaljšanja moratorija s strani Amerike v tukajšnjih krogih ni presenetila. Kaj bo storila Francija dalje, še ni znano. V kaki smeri pa se bo gibala njena nadaljnja akcija, pa se da precej jasno sklepati iz pisave »Excelsiora«, ki poveda, da odgovor Zedinjenih držav ne pušča nobenega dvoma več glede možnosti podaljšanja moratorija za nemška reparacijska plačila. List meni, da bi bilo absurdno, če bi se Nemčiji dovolila nova odgovoditev plačil, a šele nato bi evropski dolžniki Amerike prosili za podaljšanje moratorija za svoje dolgove. Zato je najbolje, če se ostane pri tem, kar je in počaka, dokler Amerika ne bo uvidela, v kak položaju spravlja s svojim nepopustljivim stališčem ne samo Evropo, marveč tudi Ameriko. Evropa brez Amerike se ne more razvijati in konsolidirati, prav tako pa tudi Amerika brez evropske-

ga trga ne bo doživelva lepših časov.

Pariz, 20. jan. Ministrski predsednik Laval je po francoskem poslaniku v Washingtonu izvršil demarš pri ameriških Zedinjenih državah ter zahteval, naj se Amerika jasno izjaví glede podaljšanja Hoovrovega moratorija in končne ureditve reparacij in vojnih dolgov. V demaršu povdaria Laval v imenu francoske vlade, da ni mogoče rešiti reparacijskega problema, dokler ameriška vlada jasno ne pove, ali je pripravljena sorazmerno z znižanjem reparacij črtati tudi vojne dolgove.

Danes je ameriška vlada po svojem poslaniku v Parizu izročila odgovor na to demarš. Ameriška vlada v odgovoru izjavlja, da ne more obljubiti ali dati pristanka na podaljšanje Hoovrovega moratorija, ker so voditelji ameriških strank v Beli hiši odsvetovali ter resno svarili pred podaljša-

njem moratorija. Evropa mora rešiti reparacijski problem brez sodelovanja Amerike. Predsednik Zedinjenih držav je moral upoštevati ameriško javno mnenje, ki je zelo hladno sprejelo francosko pobudo za podaljšanje moratorija. Amerika se ne more odreči vojnim dolgovom, ker bi to znatno obremenilo ameriško gospodarstvo, na drugi strani pa smatra, da evropske zave, ki dolgujejo Ameriki, med njimi zlasti Francija, lahko plačajo svoje dolgove.

V ostalem pa prevladuje v Ameriki mnenje, da ni zdržljivo s kampanjo, ki jo vodijo zlasti nekateri evropski države proti Ameriki, zahtevati istočasno od Amerike ugodnosti. Napoleš pa vztraja Amerika slej ko prej na svojem znanem stališču, da se reparacijski problem ne sme vezati z vprašanjem vojnih dolgov.

Nemčijo je reparacijsko vprašanje urejeno. Med opetovanimi protesti sredine in desnice je vprašal Leon Blum, ali so razne vlade v Franciji storile vse, da bi podprle republikanske in demokratične elemente v Nemčiji. Če se Francija oklepka črk svojih pravic, podpira s tem Hitlerjevo propagando. Blumova izvajanja so opetovano prekinjali desničarski poslanci. Blum je menil, da je treba spor, ali je Nemčija že plačala stroške za obnovno, predložiti mednarodnemu razsodnišču. (Živahnji protesti na desnici.) Pravice do reparacijskih upnikov do Nemčije so upravljene. Toda od Nemčije zaradi sedanega položaja ni mogoče dobiti plačil. Ali se hoče vlada morda vrniti k politiki pritiska in zastavnin? Govornik noče, da bi Youngov načrt propal, toda ravno tako noče, da bi komurkoli vsljen. Blum nastopa za francosko tezo, da se Ameriki ne sme nič plačati, dokler Francija ne bo dobila denarja od Nemčije. Glede razorožitvenega problema je bā Leon Blum mnenja, da se Franciji ne bo izplačalo poslati deležate na razorožitveno konferenco, če bo vztrajala na tezi, ki jo razvija v svoji spomenici. Francija bo tamkaj ostala izolirana ne samo politično, temveč tudi intelektualno. H koncu je Blum stavil vladu vprašanje, ali namerava nadaljevati Briandovo delo.

Nato je nastopil socialistični vodja Leon Blum, ki je vprašal vladu glede bližnjih konferenc in izjavil, da vlada izjavlja državnega kancelarja dr. Brüninga ne sme gledati za načrniki časopisnih komentarjev, temveč mora vprašati, ali ni bila dana istočasno francoskemu in angleškemu poslaniku. Državni kancelar je načeloma sklepal z začasne plačilne nezmožnosti Nemčije nad končnoveljavno. Zanj in za

Laval pred zbornico

Nova Lavalova vlada hoče nadaljevati dosedanje politiko miru in mednarodnega zblizevanja — Reparacije in razorožitev

Pariz, 20. jan. Včeraj popoldne se je nova Lavalova vlada predstavila zbornici in senatu. V zbornici je prečital vladno deklaracijo ministrski predsednik Laval sam, v senatu pa pravosodni minister Berard.

Vlada povedala v svoji deklaraciji uvodoma, da hoče nadaljevati dosedanje politiko miru, ki jo odobrava ves francoski narod. Kar se tiče reparacij, deklaracija naglaša, da Francija ne more sprejeti nobene rešitve, ki bi kršila francoske pravice in ki bi pomenila uničenje mednarodnih pogodb. Francoska vlada slej ko prej vztraja na tem, da se vse sklenjene mednarodne pogodbe spoštujejo, pripravljena pa je pogljati se o zmicanju reparacijskih bremen, aka istočasno tudi one države, katerim dolguje Francija, znižajo dolgove. V razorožitvenem vprašanju bo Francija vztrajala na svojem že ponovno obrazloženem stališču, da more pristati na razorožitev samo v toliko, kolikor ta razorožitev ne bi ogrožala varnosti Francije.

Pariz, 20. jan. V debati o vladni deklaraciji je prvi govoril poslanec Ledoux (radikal), ki je izjavil, da novi vladni ne more zaupati. Socialist Brosard je izjavil, da se je vladu očivid-

no udala iluzija, da Francije gospodarska kriza ne bo zadelila. Danes takšnega mnenja ne more nič več vzdružiti. Brossard je izjavil, da Maginotova smrt nikakor ne bi bila moralna imeti za posledico ostavke celokupne vlade. Zato se zdi, da je Laval misli le na to, da bi se vrnil v vlad brez Brianda. Nato je govoril med frenetičnim odobravljanim dveh tretjin zbornice izrek polno priznanja za Briandovo politično delovanje. Poslanec Louis Martin je vzkliknil: »Danes je izginila oseba Brianda, jutri pa bo izginila njegova politika.« Brossard je: »Večina kaže danes svoje pravo lice!« Toda mirovna politika je z reakcionalno večino nemogča. Ministrski predsednik Laval mora izjaviti, ali hoče dejansko uničiti Briandovo delo.

Nato je nastopil socialistični vodja Leon Blum, ki je vprašal vladu glede bližnjih konferenc in izjavil, da vlada izjavlja državnega kancelarja dr. Brüninga ne sme gledati za načrniki časopisnih komentarjev, temveč mora vprašati, ali ni bila dana istočasno francoskemu in angleškemu poslaniku. Državni kancelar je načeloma sklepal z začasne plačilne nezmožnosti Nemčije nad končnoveljavno. Zanj in za

V Španiji

zopet vre

Pariz, 20. januarja. g. Iz Španije prihaja vzn

Bilanca dela sokolskega Tabora

24. redni občni zbor ene prvih naših sokolskih postojank

Ljubljana, 20. januarja.
Snoči je polagal Sokol I. Ljubljana razen o svojem delu v preteklem letu. Občni zbor je pokazal, da je Tabor ena prvih sokolskih postojank, tabor našega sokolstva — po svoji delavnosti in po uspehih. Zborovanje je bilo dobro obiskano.

Poročilo staroste

Starosta br. inž. L. Bevc je otvoril 24. redni občni zbor, ugotovil sklepnost, imenoval zapisnikarja in predlagal dva oponenta ter zapisnikarja ter pozdravil navzočega načelnika SKJ br. Bajelja, župnega starosta br. dr. Pipenbacherja in stareca Ljubljanskega Sokola br. Kajzelja brata Čebularja in Štravsa ter vse ostale.

V uvodu svojega poročila je starosta spregovoril nekaj krasnih programatičnih besed, povdaranjajoč da ima sokolstvo že od nekdaj zapisano na svojem praporu v prvi vrsti slovenski program in da sta mu pri izpolnjevanju in zasedovanju nacionalnega programa srečna osuda ter napredek domovine v ospredju aktivnega zanimaljanja.

Spominjal se je nedavno umrlega stareste SSZ in ČOS br. dr. J. Scheinerja, čigar spomin so počastili prisotni, naglašal je njegove neprecenljive zasluge ter pomen njegovega dela.

Savezcu SKJ je predlagal pozdravno brzavko in prav tako župni upravi; predlog s zborovalci sprejeli z odobravanjem.

V predsedniškem poročilu je omenil vse važnejše društvene dogodke, ki jih ni bilo lani malo. Bilo je lep praznikov, imponantnih proslav, pa globoka pjetetna svečanost, odkritje spomenika br. T. Malej. Proslavljeni so lep jubilej 10letnega dela požrtvovanih mladinskih vodnikov, s. M. Kržetovec in br. T. Gorjanca, v septembra so imeli v svoji sredi svojega največjega dobrotnika ter prijatelja br. V. Stepaneka, 15. novembra so se javno oddolžili vsem činiteljem, predvsem ČOS. Mestni hranilnici ljubljanski bansk upravi in mestni občini, ki so priporomogli, da je bila glavna etapa sanacijske akcije Tabora srečno zaključena.

Spominjal se je tudi med letom umrlih članov in članic, ki so njih spomin prisotni počastili, nato je pa naštel še nekatere druge važnejše dogodke.

Govoril je tudi o nalagah, ki čakajo bodočo društveno upravo, da dostenjo proslavi 25letnico društvenega obstoja in proslavi 100letnico Tyrševega rojstva.

Končno se je starosta zahvalil naprednemu časopisu za naklonjenost ter prosil, naj ostane Tabor še nadalje naklonjeno.

Tajniško poročilo

Ko je prosvetar br. V. Iskra prečital Savezno poslanico, ki podal br. tajnik J. Tratar temeljito poročilo v prijetnem, od časa do časa v šegavem tonu.

Uprava je imela 11 rednih sej, 2 slavnosti in eno izredno sejo. Pisarniškega dela je bilo ogromno, saj izkazuje vložni časopisnik 1015 vlog, med katere niso vstete okrožnice, obvestila itd. Uprava pa ni delala samo doma, temveč se je po zastopih udeleževala nastopov, prireditve in slavnosti bratovških društev in drugih slavnosti.

Skozi vse seje se je pa kot rdeča nit vleka skrb za sanacijo Tabora. Bilo je nešteoto truda in črnih skrb, končno se je pa vendar obrnilo vse na bolje. Mestna hranilnica je podajala rok in tudi iz Prage je prispela pravočasno pomoč.

Tajnik je natančno opisal vse obširno delo, ki ga je starosta omenil splošno, babil se je pa tudi z vsemi ostalimi društvenim udejstvovanjem.

Na seji junija so sklenili, da bodo od dajali vso najemnino Mestni hranilnici v odpalačilo obresti. Za odkritje spomenika br. Maleju so določili 19. julij. Grob brata Maleja je prevzelo julija društvo v stalno oskrbo in sklenilo vse potrebo, da dobiva Malejeva mati redno podporo.

Poteti je bil narasci na letovišču ob Kolpi pri Metliki. Ob odkritju kraljevega spomenika se je udeležilo številno članstvo obhoda s svojo godbo. Oder je vzorno urejen in si ga hodiči ogledoval prosvetar 1. decembra.

Zadnjih letih je stopilo v društvo mnogo članstva, ki ga je pa treba pritegniti k ožjemu sokolskemu delu, kar je prosvetar posebno naglašal, in da je najboljši Sokol tisti, ki gre skozi telovadnico. V tem smislu so tudi imeli številni bratje nagovore v telovadnici ob raznih prilikah.

Prosvetar je dejal da Tabor zdaj odgovarja namenu, zaradi katerega je bil zidan s podporo sokolskemu naklonjenju javnosti in da se mora razvijati še v bodoče v tej smeri, da postane pravo duhovno središče v tem delu Ljubljane. Dom je sokolski in mora služiti ljudstvu.

Poleg rednih telovadnih ur so imeli še mnogo izrednih.

Druga poročila

Poročilo načelnice je podala s. M. Kržetova.

Članic je telovadilo v 91 telovadnih urah 3471, povprečno 38 na uro, ženskega naraščaja v 91 telovadnih urah 3335, povprečno 36 na uro, ženske dece v 62 urah 4004, povprečno 64 na uro.

Poleg rednih telovadnih ur so imeli še mnogo izrednih.

Poročilo načelnice

Poročilo načelnice je podala s. M. Kržetova.

Članic je telovadilo v 91 telovadnih urah 3471, povprečno 38 na uro, ženskega naraščaja v 91 telovadnih urah 3335, povprečno 36 na uro, ženske dece v 62 urah 4004, povprečno 64 na uro.

Poleg rednih telovadnih ur so imeli še mnogo izrednih.

Častne višine naše stavbne umetnosti

Ki si je izvojeval ugled in spoštovanje tudi v inozemstvu, ne vidimo nikjer tako jasno kakor v odlomi reviji »Arhitektura«, ki jo izdaja naši ambiciozni mladi arhitekti pod vodstvom ing. arch. Dragotina Faturja. V 2. številki nas je revija seznanila predvsem z najvažnejšimi deli ljubljanskih stavbnih umetnikov in je v njej opisana ing. arch. Vladimira Šubic, palata Delavake zbornice, ing. arch. Stanislava Rohrmana pa objavlja svoje projekte velike koncertne zgradbe za Beograd. Posebno zanimivi so osnutki ing. arch. Hermana Husa za zavodno cerkev na Kodeljevem in za zavodno cerkev v Brnu. Mojster Hečnik je prispeval dva keliha in ing. arch. Fatur, Kos in Platner objavljajo podrobne projekte za vzdorno gostilno pod Šmarino gogom, ki odgovarja vsem zahtevam tuškega prometa, poslopje pa se prilega tudi naši pokrajini. V tej številki vidimo tudi ing. arch. Rado Kregarja vilo »Sokolič in vilo Rottner v Mariboru ter arch. Jožeta Mesarja vilo I. M. A. v Ljubljani ter nekaj del drugih jugoslovenskih arhitektov. Zlasti gostilno in vile naj si ogledajo vsi, ki namenajo zidati!

V 8. številki piše ing. arch. Rado Kregar o sodobni arhitekturi prav prepretevalno, objavljena je pa tudi grobnica dr. Žerjava, ki sta jo po osnutkih ing. arch. Vinka Glanzza izdelala ak. kipar Boris Kalin in tvrdka Kunovar. Velik del številke je posvečen vznorni stanovanjski opravi in gotovo bodo javnosti včetoprave za sobe dr. Guzelja, ki so jih opremili ing. arch. Fatur, Kos in Platner, kakor tudi oprave za včet sob zdravnika dr. Bassina, ki je zanje napravil načrte arch. Jože Mesar, a ing. arch. Omahna in Serajnika bufet in dnevno sobo je publiku

Poročilo nadzorstvenega odbora je postal predsednik br. dr. J. Kunc in predlagal absolutorij odboru. Predlog je bil z odobravanjem sprejet.

Voltive

Končno je predsednik kandidacijskega odbora br. Dermelj predlagal v izvolitve naslednjo kandidatno listo, ki je bila soglasno sprejeta:

Inž. Bevc Ladislav, starosta; Turk Josip, prvi namestnik staroste; profesor Marolt Nando, drugi namestnik staroste; Medič Fran, tretji namestnik staroste; Lubec Lojze, načelnik; Sket Janko, prvi namestnik načelnika; Poerata Ivan, drugi namestnik načelnika; Jordan Herma, načelnica; Krže Mica, prva namestnica načelnice; Podpac Marta, druga namestnica načelnice; Iskra Vekoslav, prosvetar; Tratar Jože, tajnik in Ropič Edo, praporčnik. Član uprave: Kraigher Fran, namestnik gospodara; Sedej Lado, namestnik blagajnika; Kraigher Jurij, namestnik računovodje; Tkáčeva Marija, namestnica zapisnikarja in Turk Rajko, Zupančič Polde, Flegar Stane, Stražber Silva, Čencur Olga in Kobal Branko. Nadzorni odbor: dr. Kunc Josip; inž. Zavrsnik Jože; Jeretina Josip; Majcen Fran in Bačnar Filip. Namestniki nadzornega odbora: Lovšin Evgen; Tkáčev Fedor; Smrkalo Albin; Rač Drago in Prosenc Ivan. Razsodisce: Janša Josip; dr. Kuhar Andrej; dr. Strasser Vinko; dr. Rape Stane in Dermelj Ljubo. Namestniki razsodisce: Erbežnik Ivan; Pozar Ladislav in Podgruber Ivan. Predsedniki odsekov: Vrečar Fran, gospodarski odsek; Ropič Avgust, prireditveni odsek; Tratar Jože, knjižnični odsek; Zidarčič Joso, lutkovni odsek in Sirk Fran, godbeni odsek.

Pred zaključkom skupščine je spregovoril župni starosta br. dr. Pipenbacher,

zahvaljujoč se za pozdrave ter je pozdravil društvo v imenu župe izražajoč veselje nad krasnimi uspehi. Starosta inž. Bevc se mu je zahvalil v vsem prisotnim za udeležbo ter zaključil zborovanje.

Zagoneten zločin, smrtna nesreča, napad in pretep

Neznan obešenec pod kozolcem — Kap ga je zadela — Dva junaka našli

Dobrova pri Ljubljani, 20. jan.

Snoči okrog pol 9. je prilečelo deti nebu v sunri proti Viču ali v bližnji okolici gori. Res je izbruhnil ogenj v kozolcu posestnika Antona Dolinarja, po domači Kocijanu v Kozarij, občina Dobrova. Kozolec, ki stoji ob Građaščici, je bil polen sena in je bil hitoma v plamenih. Na pomoci so takoj priheli gasilci iz Kozarij, z Dobrove, Viča in Brda in takoj stopili v akcijo. Posrečilo se jim je sicer ogenj omejiti, vendar je kozolec z vso zalogo vred pogorel, ostalo je samo brez zasuška. Med pripratimi je bil tudi pokojni Šlamberger, ki je sicer še hodil v službo, a bi bil že prihodnji teden odpuščen.

Ko so gasilci začeli razkopavati ožgan tramovje, se jim je nudil grozen prizor. Na tramovju je visel obešen neznan moški, njegovo truplo je bilo deloma že zgoljenelo, zgoreli sta mu tudi obe nogi. Truplo se sneli in prepeljali v mrtvašnico na Dobrovo.

Kdo je neznanec, še niso ugotovili. Baje gre za nekega mladenca z Brda. O zadevi so bili še moški obvezeni očesni, ki so uvedli preiskavo. Ni izključeno, da je tešnji mladenec postal žrtev zločina, mogoče je pa tudi, da je začgal in se obesil na kozolec.

Škoda je precej velika, a Dolinar je bil zavarovan za 40.000 Din pri Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani.

★

Ljubljana, 20. januarja.

Šlambergerjevo rodbino, stamujočo v Rožni dolini, cesta VI, štev. 43, je davi zadel težak udarec. Neizpravna usoda je že ni in trem otočicama izgibal moža in rednega, 49letnega Franca Šlambergerja, zidarja v kemični tovarni v Mostah.

Kakor običajno, je tudi davi Šlamberger zgodaj vstal, sedel na kolu in se odpeljal v službo v kemično tovarno v Mostah. Ko je privoščil na Kongresni trg, je na vogalu blizu Obrtne banke nenadoma s kolesom vredel na pličniki naravnost na glavo in obležal nezavesten. Mimoidoč so o nečetni obvestili na Marijinem trgu Šlambergerjevo stražniku g. Zorec, ta je pa telefonično obvestila na Marijinem trgu Šlambergerjevo stražniku g. Zorec, ta je pa povzročila zoperina in je vijenega moža zaharja pahnila od sebe. Tedaj je pijani moški zakričal: »Čakaj, hudič, bom videl, ali boš sla, ali ne!« Se predno se je dekle zavedlo, je potegnil nož in jo dvakrat nutil v prsa, nato je pa pobegnil. Ranjena Angela je imela še toliko moči, da je odšla domov, kjer je legla v posteljo. Samidov so obvestili policijo, ta je pozvala reševalno postajo, nakar je bila Basnerjeva prepeljana v bolničko. Njene poškodbe niso nevarne in bo lahko že danes bolnično zapuščila.

Policija je v zvezi z napadom prijela nekega moškega, ki je okrog 18.30 bežal po železniškem tiru z Viča proti Ljubljani. Danes bo osumljene konfrontiran z Basnerjevo, da ugotovi, če je identičen z napadalcem.

V dalmatinškem vinotoču v ASkerčevi ulici je bila zbrana sanoči okrog 20. večja družba pivcev, med njimi tudi delavec Ivan Robida in blivsi polir Pavel Tepina. Nenadoma je med njima nastal preprič. Robida je vstal in zapustil lokal. Takoj nazad je na njim odhitel Tepina, ga dohitel in ga udaril s nekim topimet predmetom takoj močno po glavi, da se je Robida nezavesten zgrudil. Napadalec mu je prizadet krvavečo rano na čelu in so moral počutati reševalno postajo na pomoc. Robido so prepeljali v bolničko, k sreči je pa njegova poškodba lažjega značaja. Tepina je bil aretiran, pozneje pa izpuščen.

Reševalna postaja je pozvala v Mestni dom pokojnikovo ženo. Ta je izpovedala, da je bil mož zadnje čase zelo poter, ker mu je grozila redukcija v tovarni. Pokoj-

občudovala že na velesejmu. Tudi ing. arch. Herman Hus objavila omaro za knjige in spise ter jedilno mizo, ing. arch. Fatur, Kos in Platner tudi nekaj skic za notranjo opremo. Večji del te številke zavzemajo oris raznih del najbolj znanih arhitektov iz Zagreba, Beograda in drugih krajev, za našo javnost je pa posebno interesanta osnovna šola v Sarajevu po načrtih arch. Matej Bajlona, prav tako so pa ponujeni tudi ing. arch. Armande projekti za hotel v Splitu, ing. arch. Antoliča načrti za velik hijigienični zavod v Banjaluki. Ljubljanski bodo pri primerjavi malo tramvajske uprave in čakalnicno v Sarajevu, delo arch. Baylona, ter arch. Ulricha Floris kolodvora v Skoplju z našim novimi tramvajskimi stavbami in načrti za kolodvor. Seveda ima »Arhitektura« tudi polno druge dobre vsebine, še mnogo več je pa izvrstnih slik, skratka, brez te lepote za stavbno, likovno in uporabno umetnost ne sme biti doma, ki hoče imeti dober okus.

Predstava se vrši za red E.

Haley: Zdinja. V četrtek, dne 21.

t. m. se poje v običajni zasedbi Leharjeva »Dežela smehljaca« za red E.

Haley: Zdinja. V četrtek, dne 21.

z. Petek 22. januarja: Zdinja. Red D.

Sobota 23. januarja: Viktoria in njen hu-

zar. Red D.

Nedelja 24. januarja: ob 15. Jurček. Izven.

Ob 20. Revna kot cerkvena miš. Znizane cene.

Opozorjam na nočnošnjo vprizoritev

»Zapravljivec v ljubljanski drami za red B.

V četrtek 21. t. m. se vprizori v običajni zasedbi detektivska komedija Arsen Lupin.

V soboto, dne 23. t. m. se vprizori v letošnji sezoni Štidejanska drama Vzrok, katero je napisal Leonard Frank.

Albert Sorel:

Cudodelni zdravnik

Roman

Nekaj časa je počival. Maurice je dejal:

— Moje življenje je podobno vašemu, tudi jaz sem razvojen in nezadovolen z življem. Samo da v meni ni toliko mržnje in ogroženja, ker nisem toliko trpej kakor vi.

— Le počakajte, to še pride, — je dejal Chebsky trpko.

Maurice mu je začel pripovedovati svoje doživljaje. Ko bi bil pa moral povedit, kako se je seznanil z Genovefo, je umolknik.

Cim bolj je Chebsky okrevl, tem zaupljevši so bili njegovi govorji. Seveda je šlo to večinoma na Mauricov račun, kajti Chebsky mu je neprestano posegal v besedo z opazkami, namigavanji in dovitki, ki so prodirali do srca in ga ohlajali.

Chebsky je bil zelo bistroumen, postal je cloveško bedo, ki je bila postala v tistih časih skoraj moralna bolezen. Čital je, razmišljal mnogo, izzivel je svojo mladost v knjigah in bolničih. Edino njegovo razvedrilo je bilo, če je šel vdihavati vročo paro v parno kopel.

Mušila ga je še mrzlica. Chebsky je bil energetičen, prevaren in razsoden, vse je delal dobro premišljeno in strogo po metodi, a Maurice vsega tega ni imel.

Včasih se je razgovoril, toda to je bilo redko; in v takih primerih je zašel v črne oblake, ki so skozi nje prodirali čudoviti žarki. Toda oblaki so se kmalu ustavili, luči ugasnile. Njegov sarkazem, njegova stálna duševna napetost, njegovi prostovoljni dvomi so mu sproti vse pokvarili. Vse izpodbijati, vse zmanjševati, vse zoževati, vse spravljati v formule, v srcu pa ne pustiti ničesar; usodnost sodrge, razmer, temperamenta; na podporo sveta dvignjena logika; oblast »jaza«, objektivna sebičnost, absolutni interes — to je bila podlaga in temelj njegove življenske filozofije.

To je bil močan značaj, toda prožina je delovala krivo; perje mu je popadal iz kril, ostale so mu samo mišice z živci in ni se mogel dvigniti v zračne višave velikih idej. V prizadevanju izsušiti vse, je oplenil samega sebe: duša in telo sta bila samo še živa okostnjaka.

S svojo osredotočeno mogočnostjo, s svojo reducirsko silo je imponiral drugim, Maurice je po ranih in razburjal. Trpka filozofija Chebskega mu je šla na živce. Ta pokvarjeni kvas je našel v njem preveč prikritih strasti, pripovedljivih vreti in prekvasti vse, kar se jih dotakne.

Maurice, ki je imel spontanejši, samovolnejši, rahočutnejši in vsemu trpljenju dostopnejši značaj, je bil v svojih mislih fantast, živel je v razmahu in vzletu. Chebsky se je pečal s tem, da ga je pognal v višave, zrl za njim in ga naenkrat ustavil v poletu s krepkim udarcem, z ostrom kamnom.

Nekoč mu je dejal s čudnim smehom:

— Vi ste najplemenitejše hrepenjenje, najkrasnejše aspiracija, kar sem jih kdaj poznal. Ne vidim pa izhoda in mi se dušimo nad oblikami; mi se moramo plaziti, priatelj! Orli se dvigajo v zračne višave, toda orli ne misijo!

Maurice je postal proti svoji volji zgornejši, zaupljivejši. S priateljem se je pomeril o svojih nadah. Čeprav je bil Chebsky trdo ironičen, ga je imel Maurice vendar zelo rad.

Prosil ga je, naj pojasni zagotovil, da je njegovega življenga. Chebsky mu je odgovoril:

— Ta zagonetka je zelo enostavna. Vaš oče je nagle jeze, ljušsumen, maščevalen. On ni bil srečen z vašo materjo. Ločil se je od nje; to je bila nervozna ženska, bolna na duši in na telesu. Oče vas nima rad; spominjate ga žalostnih dni; nikoli več vas ne bo videl, vam pa svetujem in želim, da bi ga nikoli ne srečali. On že ve, zakaj vas ne pusti k sebi; to boste itak kmalu zvezeli. Ponavjam, kar sem rekel o vaši ljubezni: Zaprite srce in čakajte.

Maurice se je razrezil. Misel na slike je ga razburila.

Chebsky pa je dejal:

— Življenje je borba; zmaga pride po krvavih bojih z najmodernejsim orodjem, z dobrimi strategi. Oborožujmo se, priatelj, pripovedljivo se, ker ne vemo ure, ne dneva. Če smo pripovedljivi vse pretrpeti, imamo tudi pravico vse delati. Oko zaoko, je dejal stari žid in prav je imel. To pomeni ene oči manj pri opazovanju cloveških neumnosti in zmesnjav sveta; ene oči manj za prosvitljeno cloveštvo na njegovem krivem, mračnem in opotekajočem se pohodu.

Tihi se je smejal; ta smeh je bil tako bolesten in razjedajoč, da se je fant Mauricu smilil.

Dodčim je Chebsky takole besnel, je videl Maurice v sanjah Genovefo srečno, ubogega Chebskega pa mirnega in zavoljnega pri nji.

Sredi junija je dobil Maurice poziv, naj pošlje v avgustu v Pariz po denar. Chebsky je bil že zdrav in rad bi bil spoznat Francijo; in tako sta sklenila odpotovati takoj.

V Parizu je bila revolucija; v predmetju so divjali krvavi boji. Maurice je bil v duhu plemišč s temperamentom verskega reformatorja; revolucionarji so mu smilili, obenem jih je pa obsojal. Chebsky je videv v njih agenta uničenja, prisesane k cloveški družbi kakor zarodki nalezljivih bolezni, razvijajoči se v gnojocem telesu. Zatiral jih je, kakor zatiramo raka; z žaganjem kosti in obžiganjem mesa, toda brez najmanjšega upanja, da bi bolnik okrevl.

Dejal je Mauricu:

— To je prazna beseda: pravica! Pravica do dela, pravica do plače, pravica do zabave, pravica do sreči! Puštite jih, naj imajo svoje pravice! Oni zavežejo jezik drugim, pa se zopet vname staro boj za življenje. Zmaga seveda zopet močnejši. In to je zadnja beseda pravice. Med nami jih je nekaj, ki bi se radi igrali in ki igrajo važno vlogo in te pobijejo in to bodo imeli za igro. Ta kri bo rodovitna. V njo pade krasno seme mržnje, osvete v zlobe, ki vzklikuje z majskim solncem pod našimi nogami. Bodočnost je res lepa. Boditi pozdravljen, napredek! To je res vredno študirati. Znanost bo mnogo pridobil; tako nastajajo družabne ustanove. Naši otroci bodo srečni. Lahko se bodo udajali podlosti, lahko jih bodo dali grško ime in napovedovali dan svoje smrti.

Maurice se je vpisal v narodno gardo. Chebsky je šel z njim kot zdravnik. Dejal je:

— Obvezoval bom rane tem lopovom in razbojnikiom. Mislim na bodočnost cloveške družbe. Kdor hoče kaj ujeti, ne sme pohoditi niti črvička.

Ne da bi se zmenil za svoje slabo zdravje ali za nezacetljeno rano, se je ves posvetil bojišču. Ko je pa napočil dan plačila, ga ni nihol nikjer.

Maurice ni bil tako hud filozof; njegovo ime je zaslovelo v javnosti in to ga je veselilo. Bilo je prvič, da se je počutil tako dobro; bil je srečen in zadowoljen.

Oče stori vse po svoje, — je dejal Chebsku, — in če nekaj dni bom svoboden in bogat. Nič na svetu me ne zadrži, da bi se zopet ne sestal z Genovefo.

SOKOLII DOPISUJTE SAMO NA SOKOLSKEM PISEMŠKEM PAPIRJU!

Tovarna za izdelovanje strašil

V Berlinu imajo tovarno, ki dobavlja odjemalcem vse, kar se rabi za strašenje ljudi

Ali že imate doma najmodernejsje naprave za strašenje ljudi? Ali potrebujete belo ženo ali brezglavega dečka, ali pa se zadovoljite samo s tajnimi krikri? Vsaka želja v tem pogledu se vam lahko izpolni. V Berlinu imajo nameč tovarno, kjer izdelujejo strašila. Tovarna inserira sicer v mnogih domačih in imozemskih listih ter poenuja svoje izdelke, vendar pa ve za njio malokdo. Brata Bresslov, lastnika te menda edinstvene tovarne na svetu, dobavita svojim odjemalcem vsako leto več sto duhov in strašil. V tovarni dobite vse od svetlikajoče se barve do tajne napise na stenah do zajamčeno pristnega zmaja, ki bruha iz žrela ogenj.

Med odjemalci tovarne za strašila je nad 300 medijev, ki kupujejo najrazličnejše pripomočke za varanje spiritistov. To je pa samo ena stran te dobičanosne trgovine. Druga je še zanimivejša v dobičanosnejša. Tovarna namreč skubi tudi za opremo hiš in gradov, kjer straši: Ljudje, ki kupujejo stare hiše, hočejo imeti za vsako ceno v njih strašilo, pa naj bo že pristno ali umetno. Strašil ne kupuje za šalo, kakor pravi Bresslov mlajši, temveč zato, da se lahko z njimi pobahajo. Nedavno se je zglašil v tovarni lastnik starega gradu, češ, naj mu preskrbimo za eno noč menih, ki bi se prikazal njegovim gostom in ki bi bil neranljiv. Za take primere imamo v tovarni več kvalificiranih moči.

Bojne opice

V kitajski armadi imajo posebne opice in sicer že od zavzetja Pekinga po Mongoli. Te opice se imenujejo vahvah, ker se nekako tako dero, kadar so jezne. Repov nimajo, hodijo vedno pokonci in odrasle so visoke 4 čevlje. Opice vlove, ko so še čisto mlade in vzbajajo jih v koči na samotnih planini. Dresiranje teh opic traja dolgo in je zelo naporno. Malo je verjetno, da bi se ukvarjal z njimi kdo drugi, razen Kitajcev z njihovo neverjetno potrpežljivostjo in vztrajnostjo. Opico izpuste iz koče na vrvice in jo prisilijo, da pobere v zemljo zapičeno žolto zastavico, pri kateri sta zapičeni v zemljo dve modri zastavici. Ko prinese opica v kočo žolto zastavico, dobi nagrado v obliki slaščic, če se pa hoče dotakniti modre zastavice, jo potegnejo za vrvice nazaj in ozmerjajo. Počasi se vrvice podaljšajo in če nekaj let znajo opice prinesi zastavico že več milii daleč.

Druge opice navadijo na modre in rdeče zastavice, dokler nima poveljnik armade pri rokah več sto opic, ki se razlikujejo med seboj po različno pobaranjem zadnic. Kitajske divizije se namreč razlikujejo med seboj po zastavicah, ki jih nosijo praporščaki, to so vojaki, odlikujejo se kot posebno hrabri. Kadar se pripovedljivih poveljnikov k napadu in bi rad zanesel v sovražne vrste paniko, si izbere kakih 20 opic sovražne barve. Te opice nekaj dni ne dobre jesti in nameščene so tako, da lahko ves čas vidijo sovražnika in njegove barve. V noči pred napadom pobarajo opice s svetlo barvo in jih izpuste. Opice združi takoj v sovražne vrste, kjer širijo s svojo čudno zunanjostjo in besnotno grozo. In ko zasli-

Oblekli smo torej enega uslužbenca v jeklen oklep, da bi bil neranljiv. čez oklep si je pa nataknil meniško kuto. Poleg tega smo morali pa še poskrbeti, da so bili naboji slepi.

Ceš nekaj dni se je zglašil v tovarni angleški plemič, ki je pravil svojim priateljem, da ima v svojem gradu mizo, ki na nji ne ostane nobena steklenica. Zatrevjal jim je, da vrže vsako steklenico in kozarec z mizo nevidna roka njegovega prednika, ki je bil velik priatelj dobre kapljice. Priatelji mu seveda niso verjeli in hoteli so se na lastne oči prepričati, da je v gradu res miza, ki ne drži nobene steklenice v nobenega kozarca. In tovarna je dobavila plemiču, ki si je bil to storil izmisli, posebno mizo, na kateri so bili razloženi srebrni pribor, krožniki in svečniki vprito zbranili gostov. Kozarci in steklenice pa niso ostale na svojem mestu, temveč so vse popadale na tla.

Gostje so bili prepričani, da je na mizo res posegle roka gospoditeljevega prednika in tovarna je dobila za mizo kraljevsko nagrado. A trik je bil zelo enostaven. Pod predprogo tik pod mizo je bil skrit majhen električen aparat, pod vsako steklenico in vsakim kozarcem pa košček jekla. Drugače na mizi ni smelo biti nič jeklenega in električni tok je opravil svoje delo tako gladko, da so bili vsi gostje prepričani, da je stal med njimi duh.

Ši povojnik vahvah svojih opic, začne napad, ker ve, da je zavladala v sovražnih vrstah zmešjava.

Angleži se selijo iz Lausanne

Angleški listi poročajo, kako se vlaži pripravljati na konferenco v Lausanni. Pri tem se pojavlja različni komentariji o Lausanni, kjer so se razmere zelo izpremenile, odkar Angleži z dobro zlato valuto ne posečajo več Švize v tolikem številu, kakor prejšnji leta. Bili so časi, ko je lahko nudil angleški častnik ali državni uradnik svojim otrokom prvoravnostno vzgojo v Lausanni, kjer so znani učni zavodi. Zdaj si pa Angleži tega ne morejo več privoščiti. Stevilo Angležev v Švicarskih hotelih je zelo padlo, posebno odkar je Anglija opustila zlato valuto. V primeru s prejšnjimi časi se bo zdel sedaj delegatom to ultrafrancosko mestu zlato hladno.

Hladno je pa bilo v Lausanni vedno, kajti izmed vseh mest ob Ženevskem jezeru je Lausanna najbolj dostopna hladnemu vetrovom. Zato pa imajo tam zgodovinsko atmosfero. V bližini Lausanne je prebival pesnik lord Byron, v restavraciji Beau Rivage je ustrelil po vojni neki Rus Leninevoga priatelja, ljudskega komisarja Vorovskega in tudi Mussolini je preživel v izgnanstvu nekaj časa v Lausanni. Pripovedujejo pa tudi pristno angleško prigodo, kako je svetovno znani kirurg dr. Roux pred leti ravnal z angleško vojvodinjo, ki jo je pustil dolgo čakati. Slednji je stopil v čitalnico, rekoč: Sedite, prosim, madame, tu je stol. Počakati morate, kakor vsak drugi, da pride na vrsto. — Toda jaz sem vojvodinja ta in ta, —

je odgovorila Angležinja ogorčeno. — Po sedete na dva stola, — je zamrmnil kirurg.

Janet Gaynor Charles Farrell

popularni in oboževani ljubavlji par govori nemški v prekrasnem telefilmu

Bič opojnosti

Borba moškega proti trem zlom, alkoholu, opiju in razuzdanosti!

Premiera danes! — Predstave ob 4., pol 6., pol 8. in 9. zvečer.

Zvočni kino Ideal

Mikroskop v prstih

Splošno prevladuje naziranje, da je tip pomankljivo nadomestilo za vid. Slepac pa razločuje s tipom na otipanem predmetu toliko podrobnosti, ki jih ljudje z očmi na prvi pogled ne opazijo, da človek kar verjeti ne more, da je to mogoče. S čudovitim tipom je pa obdarovala narava 23 letno Parižanko Louise Gilbertovo, ki s koncem svojih prstov spozna ne samo to, kar prostemu očesu ni več dostopno, temveč razlikuje tudi pojedine mikroorganizme, ki jih spozna učenjak le s pomočjo drobnogleda. Njen tip je torej pravi mikroskop.

Prvotno so učenjaki mislili, da gre pri Gilbertovi za neke vrste jasnovindost in da uganje dekle vrste predloženih ji mikroskopičnih teles z dojemanjem prenešenih misli, ne pa s svojim tipom. Zato so jo vzeli v zdravniški laboratorij, kjer so ji predložili več vrst mikrobov in bacilov se predno je stopil zdravnik k mikroskopu, da bi ne morel miseleno vplivati na njo. In Gilbertova je brez večjega truda in točno spoznala 28 vrst mikroorganizmov ter opisala njihovo obliko in približno velikost. To je pač edinstven primer prenenetljivo razvitega tipa.

NOGAVICE z ŽIGOM

Najboljše, najtrajnejše, zato najcenejše!

Razlika.

— Lepo kašo si mi skuhal, možiš! Kuharica mi je danes odpovedala.

— Zakaj pa?

— Pravi, da si jo po telefonu nahrnil.

Jaz sem pa mislil, da govorim s teboj.

Najcenejše vezenje perila, zaves, monogramov pri MATEK & MIKEŠ, Ljubljana (PO